

съ утровѣ толкова, съ пушкѣ толкова и пр. При едно извѣстно общественно състояніе, броевете на тѣхъ убійства ся повтарятъ рядовно и то много порядовно отъ колкото на пр. болести-ты или естествена-та смръть. Така на пр. у Франціѣ прѣзъ 18 години все по еднакъвъ брой злодѣянія ся случвали. Чтѣ думате на това? Нѣ послушайте еще! Има ли отъ самоубійство-то друго нѣчто посамолчно и което никакъ не глѣда на цѣло-то? Убійства, кражбы, разбойничества — може и да ся прѣварятъ и въспрѣтъ, нѣ какъ да ся въспре самоубійство-то? Който си е скроилъ и намыслилъ самъ себе си да прѣмахне, той лесно може ся измѣкнѣ и укры отъ всяко надгледваніе и чюждо намѣшаніе. При всичкѣ-тѣ тѣхъ привиднѣ неправилностъ, пакъ съ пълнѣ увѣреностъ можемъ каза: въ оде-кои си общественны отношенія толкова и толкова душъ трѣбува да свѣршатъ самоубійство. Тако речі всякъ годинѣ все по еднакъвъ брой самоубійства ставатъ. Въ 1846 л. у Лондонѣ ся убили сами 266 душъ, въ 1847 л. само 256 душъ, въ 1848 л. спаднѣли на 247 душъ. Не е ли то голѣма правилностъ? Сѣщо така правилно ся повтаря и орѣжіе-то, съ което е извршено самоубійство-то. Така жители у Лондонѣ знаѣтъ, че по единѣ на 4084 душъ отъ тѣхъ до годинѣ има да ся убіе самъ, и то толкова си щѣтъ ся убіѣтъ съ ножъ, толкова си съ пушкѣ и пр. А кому ще дойде до главѣ това, то е чѣстна работа; нѣ общыи законъ е така силенъ, что нито любовь-та за животъ, нито страхъ-тъ отъ смръть не могѣтъ да го промѣнятъ или да му отнемѣтъ жрѣтвы-ты, които той иска.

Страшны сѣ тѣхъ думы! Кога четемъ по вѣстни-